

SLYŠENO TREMI

SPOLEKTIV "musel" zahrát každou písničku jinou, aby se alespoň jednou zavděčil. Nevadilo mi reggae, potěšil mě výrazný folk i hlas zpěvačky a zkažil jsem si dojem pokusem o vtip.

Spolektiv - tady se mi vrchovatou měrou dostalo všeho, co mám v muzice rád. Jamajské rytmy, crosbyovsky cinkavé kytary, využití scordatury a spousta rytmických hračiček. Od výbuchu nadšení mě odradil pivní humor poslední písničky.

Skutečnost, že druhá polovina soutěže byla o poznání živější než ta první, naznačilo už novoborské Jednoduše, které to před publikem rozdováděným Nosesem rozhodně nemělo jednoduché. Vzápětí to pak potvrzovaly Piáno, jehož závěrečnou písničku jsem zřejmě nepochopil, liberecké Folk-trio, **berounský Spolektiv** i Terne čhave z Hradce Králové coby nečekaný vítěz východočeského kola.

Nejlepší z folku 4.7.

/ Výsledky diváckého hlasování /

1. Folk trio	2	358
2. Klíč	1	227
3. Therne čhave		311
4. Kursy šití		246
5. Vráška		237
6. Spolektiv		194
7. Piano		165
8. Maskara		83
9. Jednoduše		38
10. Panenky		34

Celkem

4 893

Písničky

Letošní rozdělení Lochotínů na žánry nepovažuji za šťastné. Je-li slyšet ve třetím večeru v každé písničce sólující banjo, jde mnohým z toho hlava kolem. Rovněž tak soutěž. Ať to byla dříve soutěž před porotou nebo letošní hodnocení divácké, nepovažuji ve finále za důležitou. Divácká soutěž je ještě nešťastnější, protože řada kapel vyměňuje hrdost za podbízení. (Folk a trio všemi písněmi, **Spolektiv** — třetí píseň kramářskou, EKGm — rovněž třetí píseň...). Pak takové interpretační perly jako třeba Maskara ve folkovém večeru musejí nutně končit na posledním místě, protože dobře odvedená práce a umělecká invence se na Lochotíně nebere zcela vážně. Publikum se chce spíše bavit za každou cenu, čímkoliv a na účet kohokoliv.

Při folkovém večeru se příliš experimentovalo a mnozí nebyli schopni udržet své aranžérské myšlení na uzdě. Platí to především pro „průliš chladný jazz“ Piána, i když interpretačně velmi schopného, o zbytečně natažené Půlnoční promenádě Kurzů šití a taktéž o zdoluhavé písni Děšť **Spolektivu**, honosícího se jinak zajímavými hudebními nápady, kde velmi harmonický pocit ze souzvuků akustických kytar a vokálů, především dívčích, je rozbíjen nikam nesměřujícími taktými v nichž je důraz položen na bezvýznamný perkusivní nástroj — dvě dřívka, která mají evokovat tukání deště na římsu.